

Pam Jenoff

Hittebarnets historie

400 sider

Alpha 16-årige hollandske Noa arbejder under 2. verdenskrig på en tysk jernbanestation station i Bensheim, da hun hører lyde fra en togvogn. Et forfærdeligt syn venter, idet vognen er fyldt med halvdøde, jødiske spædbørn. Instinktivt griber hun fat i et af børnene og løber sin vej. Instinktet har spor tilbage i fortiden, idet Noa af sin far er blevet smidt ud fra hjemmet på grund af en graviditet med en tysk soldat og siden tvunget til at give sit barn væk.

Nu har hun så alligevel et barn at tage sig af.

De to flygtende bliver taget godt imod i et cirkus, hvor der også arbejder en jødisk kvinde, der for at skjule sin identitet har taget navneforandring til Astrid. Astrid og Noa bliver sat sammen og Astrid skal mod sin vilje igang med at lære Noa alt om at svinge i trapez, så hun kan blive i cirkus.

Selv har Astrid en fortid, der i skæbne og baggrund har meget tilfælles med Noa, og nu skal de to lære at begå sig sammen og ikke mindst overleve et forfærdeligt regime - på deres egen måde.

Det er en spændende måde at skrive om sammenhold, anderledes mennesker, cirkus, skråt tænkende væsener, dyr, cirkusorkestre, teltrejsning, sygdom lige før en forestilling. Historien er godt fortalt og helt vildt spændende fra første til sidste side.

Fortællingen er rørende, og forfatteren, der har flere historiske romaner bag sig, er god til indirekte at markere episoder i sine hovedpersoners liv, der for evigt et eller andet sted vil forplante sig i læserens. Afsked, håb, angst, forældres afvisninger, ting der har betydning for resten af tilværelsen.

Det er stort af en forfatter. Derfor er bogen lige i øjet.